

Meilei nereikia priežasčių. Jei pradėsi ieškoti priežasčių, dėl kurių tu galėtum kažką pamilti, iš tiesų nerasi nei vienos. Galima rasti priežastis prierašumui, pagarbai, bendravimui... Bet nėra priežasčių meilei.

Tame ir yra jos esmė: ji pati yra viso ko priežastis. Ji tiesiog yra. Ji yra manyje ir vavyje. Ir tu esi meilintis ir mylintis. Nes Dievas yra meilė, Jis pagal save mus tokius sukūrė.

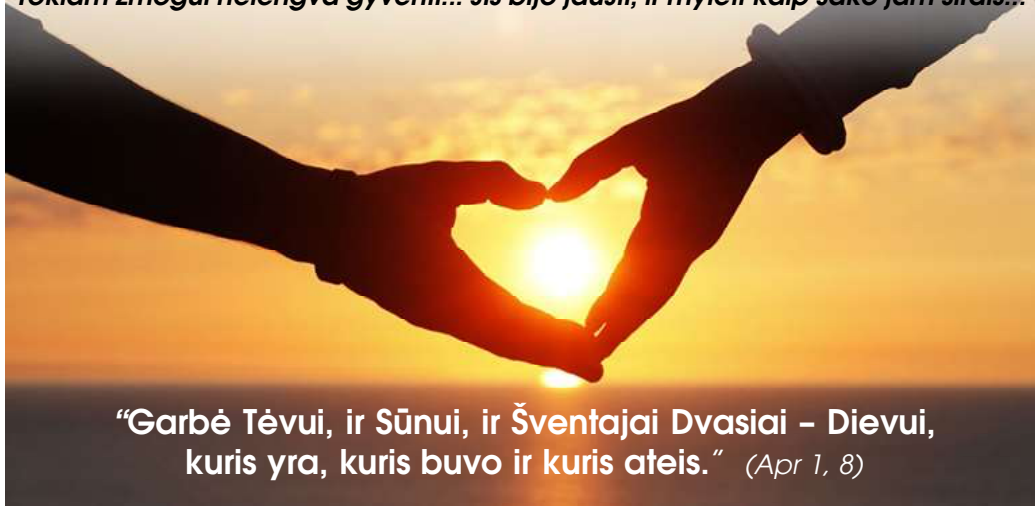
Mes negalime jos suprasti, bet jaučiame, kaip ji veikia, ir matome jos stebuklus – kai tarpusavyje atrandame jos vienumą, būdami skirtingi išore – atrandame bendrumą. Mylėdami: pasiekiame kas atrodė nepasiekiamo, paslaptys – atsiveria, apgaulė – išsisklaido, supriešinti – apsikabina, gobšūs – pradeda dalintis, nepatiklūs – ima pasitikėti, kenčiantys – atsigauna ir klesti, o praradę sveiką protą – atgauna ramybę, ir pan.

Anksčiau aš buvau įsitikinęs, jog pirma reikia pažinti, kad pradėčiau su juo kažkokius santykius: meilės, draugiškus, dalykiškus, kasdieninius... Dabar manau, kad reikia pajusti. Ir turbūt, kad to niekas negali išmokinti. Tai dovana.

Tai įvyksta kažkaip savaime. Arba neįvyksta. Galbūt, tai susiję su tuo, ar sugebi pajusti save. Ir kuo giliau jauti save, tuo geriau jauti ir kitą...

Kiek daug mes gyvenime turime paviršutiniškumo, vaidybos... Bet už visų apsisaugojimo ar cinizmo skydų – slėpiasi jautri širdis, kuri nori mylėti ir būti mylima. Už pasirodomos stiprybės – pažeidžiama, paprasta žmogaus širdis... Už priešiško ir netikėjimo, užsispyrimo ir surambėjimo – skausmas ir baimė.

Ir viso to nesuprasi, jei klausysi tik tai, ką kalba kiti apie meilę. Nes mūsų gyvenimus dažniausiai ir įtakoja bijantis pajusti ir bijantis mylėti žmogus! Tokiam žmogui nelengva gyventi... Jis bijo jausti, ir mylėti kaip sako jam širdis...

**“Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai – Dievui,
kuris yra, kuris buvo ir kuris ateis.” (Apr 1, 8)**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

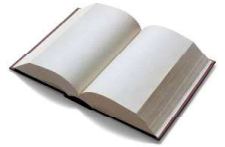
Iš 34, 4b–6. 8–9; Dan 3, 52–56; 2 Kor 13, 11–18

Psalmės atliepas

Didžiai vertas garbės ir šlovės per amžius!

Evangelija pagal Joną (3, 16–18)

Jėzus kalbėjo Nikodemui: “Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. Kas jį tiki, tas nebus pasmerktas, o kas netiki, jau yra nuteistas už tai, kad netiki viengimio Dievo Sūnaus.”

Evangelijos komentaras:

Moderniam žmogui, pasirodo angelas ir Dievo vardu paskelbia pasaulio pabaigą. Žmogus sako: „Aš netikiu į Dievą“. „Niekio tokio, ir Dievas tavimi netiki“ atsako angelas. Tai trumpas dialogas iš amerikiečių katastrofų filmo „Legionas“, atrodo, jis atspindi nūdienę prasmės ir pasitikėjimo krizę.

Šiandien Švč. Trejybės šventė. Gali susidaryti įspūdis, kad ji mūsų tikėjimą padaro dar painesnį. Ji kalba apie tokią Dievo paslaptį, kurios protu suvokti neįstengiame. Ar nepakaktų tikėti Dievu, dievybe ar šiaip kuo nors didesniu už mus? Kam dar ta Dievo Trejybės tikėjimo dogma ir ši šventė?

IV amžiuje Bažnyčioje iškilo konfliktas su Arijumi ir kitais teologais, kurie mokė, kad Jėzus Kristus nėra Dievas, o tik ypatingas žmogus. Bažnyčia turėjo atsakyti į jo mestą iššūkį ir mokė, kad mes tikime trejybėje vieng Dievą Tėvą, Sūnų ir Šv. Dvasią. Bažnyčios istorijoje galime atrasti laikotarpių, kai Švč. Trejybės klausimas kėlė nesutarimų.

Bet didžiausia tragedija yra ne šioje Trejybės dogmoje, bet kad žmonės nežino, nesupranta, jog Dievas juos myli. Kai kurie tuo tiki miglotai. Jei iš tikrųjų susimąstytų, jie netruktų suvokti, kad jų tikėjimas Dievo meile yra labai blankus ir abstraktus. Nesuvokdami Dievo meilės, žmonės nežino, kaip patiems mylėti Dievą. Dažnai jie net nebando jo mylėti, nes tai atrodo per sunku ir labai tolima.

Daugybei žmonių krikščionių tikėjimas tėra lūpomis išpažįtamų dogmų ir doktrinų rinkinys, įsakymai ir priesakai, kurių privalu laikytis ir jiems priverstinai paklusti. Žinoma, krikščionys turi išpažinti tikėjimo dogmas; jiems privalu laikytis įsakymų. Tačiau jie taip pat su didžiu džiaugsmu turi suvokti, kad iš esmės krikščionių tikėjimas yra Dievo ir žmogaus meilės nuotykis.

Ne paprastos, bet aistringos meilės nuotykis! Dievas taip pamilo žmogų, kad sukūrė jį pagal savo paveikslą. Dievas taip pamilo žmogų, kad pats tapo žmogumi, mirė ant kryžiaus, buvo Tėvo prikeltas iš numirusiųjų, įžengė į dangų – ir visa tai tam, kad sugrąžintų žmogų pas save, į tą dangų, kurį žmogus per savo kaltę prarado.

Taip, žinoma, būdamas krikščionimi, žmogus privalo išpažinti dogmas, tačiau visos jos byloja apie meilę, kuri ir yra jų esmė. Dievas yra meilė. Kur yra meilė, ten yra Dievas. Be meilės krikščionių tikėjimo dogmos ir doktrinos tėra negyvos raidės, kurių neverta nė ištarti. Taip, žinoma, krikščionis turi laikytis įsakymų, perduotų Mozei ant Sinajaus kalno. Tuos pačius įsakymus suprantamai, tvirtai, švelniai ir aiškiai patvirtino Kristus. Bet jų nevalia laikytis dėl negatyvių nuostatų, iš baimės ar prievartos. Abiejų – Naujojo ir Senojo – Testamentų visų įsakymų esmė yra meilė, visada meilė, begalinė Dievo meilė!

Įsakymuose yra įrašytas meilės nuotykis, į kurį Dievas nori įtraukti žmogų. Įsakymai paprasčiausiai liepia žmogui mylėti savo Viešpatį ir Dievą, nuostabų Mylimąjį, ir mylėti savo artimą kaip save patį. Didžiausia mūsų amžiaus tragedija yra tai, jog žmonės nesuvokia arba veikiau nenori suvokti, kad Dievas juos pirmas pamilo ir kad jų ramybė ir džiaugsmas slypi jų meilėje Dievui.

Katerina de Hueck Doherty, † 1985

**Dirbtinis intelektas ir širdies išmintis:
siekiant visapusiškai žmogiško komunikavimo**

Klausimai šiandienai ir rytojui

Savaime kyla keletas klausimų: kaip apsaugoti komunikacijos ir informacijos srities darbuotojų profesionalumą ir orumą, taip pat vartotojų visame pasaulyje orumą? Kaip užtikrinti platformų sąveiką? Kaip užtikrinti, kad skaitmenines platformas plėtojančios įmonės prisimintų atsakomybę už tai, ką jos skleidžia ir iš ko gauna pelną, kaip ir tradicinės žiniasklaidos leidėjai? Kaip padaryti skaidresnius kriterijus, kuriais vadovaujasi indeksavimo ir deindeksavimo algoritmai bei paieškos sistemos, pagal kuriuos iškeliama arba panaikinami asmenys ir nuomonės, istorija ir kultūra? Kaip užtikrinti informacijos procesų skaidrumą? Kaip padaryti, kad rašinių kilmė būtų akivaizdi, o šaltiniai atsekami išvengiant anonimiškumo šydo? Kaip atskleisti, ar vaizdas ar vaizdo įrašas atspindi įvykį, ar jį imituoja? Kaip išvengti šaltinių suvedimo į vieną, algoritmu parengtą mąstymo prieigą? Kaip skatinti aplinką, kurioje išsaugomas pliuralizmas ir atspindimas tikrovės sudėtingumas? Kaip šią galingą, brangią ir itin daug energijos reikalaujančią priemonę padaryti tvarią? Kaip ją padaryti prieinamą ir besivystančioms šalims?

Iš atsakymų į šiuos ir kitus klausimus suprasime, ar dirbtinis intelektas galiausiai sukurs naujas kastas, pagrįstas dominavimu informacijos srityje, pagimdymas naujas išnaudojimo ir nelygybės formas; ar priešingai – atneš daugiau lygybės, skatindamas teisingą informaciją ir geresnį mūsų epochos permainų suvokimą, padėdamas įsiklausyti į daugialypius žmonių ir tautų poreikius struktūruotoje ir pliuralistinėje informacijos sistemoje. Viena vertus, gąsdina naujos vergovės šmėkla, kita vertus, galima matyti laisvės laimėjimą; viena vertus, tai galimybė nedaugeliui nulemti visų mąstymą, kita vertus, galimybė visiems dalyvauti mąstymo raidoje.

Atsakymas nėra iš anksto nulemtas, jis priklauso nuo mūsų. Žmogus pats sprendžia, ar tapti algoritmo maistu, ar maitinti savo širdį laisve, be kurios neįmanoma augti išmintimi. Ši išmintis bręsta branginant laiką ir priimant pažeidžiamumą. Ji auga per kartų sandorą, tarp tų, kurie prisimena praeitį, ir tų, kurie turi ateities viziją. Tik bendrystėje auga gebėjimas įžvelgti, būti budriems, matyti dalykus jų pilnatvės šviesoje. Kad neprarastume žmogiškumo, ieškokime išminties, kuri yra pirmiau už visa kita (plg. Sir 1, 4), kuri, įeidama į tyras širdis, padaro jas Dievo draugais ir pranašais (plg. Išm 7, 27): ji padės mums suderinti ir dirbtinio intelekto sistemas su visaverčiu žmogišku komunikavimu.

2024 m. sausio 24 d.

PRANCIŠKUS

MALDA ŠVENČIANT VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOS 100-METĮ

Dieve, Amžių Valdove, visų malonių Šaltini, nuolankiai meldžiamės už visą mūsų vyskupijos šeimą: palaimink mūsų vyskupą, visus dvasininkus, pašvęstuosius ir pasauliečius, kad šventai darbuotumės Bažnyčioje ir pasaulyje.

Ugdysi mūsų parapijų bendruomenes, kad garbinimu, mokymu ir tarnavimu liudytume Tavo Sūnų Jėzų Kristų. Pripildysi visus tikinčiuosius – jaunos ir pagyvenusius, šeimas ir vienišus žmones – Šventąja Dvasia. Kiekvienas teatpažins dovanojamą pašaukimo kelią ir nuoširdžiai leisis juo vedamas.

***Švč. Mergelei Marijai ir šv. Antanui Paduviečiui užtariant,
visi Tavyje tesurasime tikėjimą, viltį ir meilę.***

Vyskupijos jubiliejaus metai teikvėpia mus dėkingai remtis praeitimi, entuziastingai gyventi dabartyje ir viltingai įžvelgti į ateitį. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Švč. M. Marijos apsilankymo pas Elzbietą šventė ir pirmos Komunijos šventė Viršužiglioje

Šiandien, Viršužiglio Šv. Onos bažnyčioje, švenčiame dvasinę šventę – Švč. M.

Marijos apsilankymą pas Elzbietą. Tai pirmoji vasariška šventė, kurią švenčiame kartu su šeimomis, kurios šiais metais ruošėsi su savo vaikais švęsti ir jų pirmą Komuniją.

Svarbu! Šiandien, Šlienavos bažnyčioje, Eucharistija švenčiama tik 9 val.

Ateinantį sekmadienį švęsime Tėčio dieną.

Būsime su savo tėčiais, juos sveikindami, jais džiaugdamiesi, nes jie – mūsų gyvenimo didžiausias ramstis, kaip pamatas. Juos su savu palaiminimu ir pasidžiaugimu apkabinsime!

Švč. M. Marijos apsilankymo pas Elzbietą šventė, Tėčio diena Šlienavoje

Birželio 7 d. Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo bažnyčioje švėsime parapijos dvasinę, bažnyčios vardo šventę – Švč. M. Marijos apsilankymą pas Elzbietą.

Šią dvasinę šventę švėsime kartu su savo tėčiais, kuriuos sveikinsime ir jais džiaugsimės, kad juos turime. Šioj dieną pasakykime savo tėčiui „Ačiū“, kad ir kur jis bebūtų – kartu, šalia, ar Amžinybėje, – tegu jis išgirsta iš mūsų padėką, ir tepajunta pasidžiaugimą iš mūsų, jo vaiko.

Kadangi vyksta bažnyčios perstatymo darbai, eucharistinės procesijos neplanuojame... Po Eucharistijos šventimo, kaip visuomet, pasibūsime kartu prie kavos ir vaišių stalo. Tad rinkimės šventei ir kartu ją švęskime mūsų jaučioje ir šeimyniškoje bažnyčioje!

Birželio mėnesio pamaldos, skirtos Švč. Jėzaus Širdies garbei

Birželio mėnuo yra skiriamas Švč. Jėzaus Širdies garbei, džiaugiantis ir dėkojant Jėzui, už dievišką, mylinčią Jo Širdį mums, žmonėms.

Birželinės pamaldos su Švč. Sakramento adoracija, Šlienavos bažnyčioje, vyks darbo dienomis – 18 val., po Eucharistijos šventimo; o sekmadieniais – po 9 ir 13 val. Eucharistiją.

Dėkojame visiems žmonėms, kurie trečiadienį pasidarbavo Viršužiglio bažnyčioje ir bendruomenės namuose! Taip noriai ir pilni jėgų iki sutemų plušėjote! Ačiū Jums visiems labai!

Gražiai mes gyvename... Vieni dėl kitų rūpinamės, stengiamės, dirbame ir augame bendrume!

Gegužės mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Janina Pilvelienė, 71 metų, gyvenusi Šlienavoje.

Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Dainius Kudaravičius, 57 metų, gyvenęs Viršužiglyje.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430, Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.